

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

SO Marcin Graczyk

SO Renata Gąsior

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek zażalenia powoda J. P. z dnia 18 maja 2017 r.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie,

VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt VI P 177/13 w przedmiocie odrzucenia apelacji

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od powoda J. P. na rzecz pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów wywołanych postępowaniem zażaleniowym.

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2017 r., w sprawie z powództwa J. P. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, odrzucił apelację powoda.

Sąd I instancji ustalił, że w dniu 10 kwietnia 2017 r. przedłożono dowód opłaty w kwocie

30,00 złotych, z którego wynika, że datą obciążenia był dzień 16 marca 2017 r., podczas gdy termin wykonania zarządzenia w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych apelacji upłynął w dniu 15 marca 2017 r. Mając na uwadze nieuzupełnienie braków formalnych

w wyznaczonym terminie 7 dni, Sąd Rejonowy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 370 k.p.c. (k. 849 a. s.)

Pełnomocnik powoda w dniu 18 maja 2017 r. wniósł zażalenie zaskarżając ww. postanowienie w całości i zarzucając mu:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż datą uiszczenia opłaty

od apelacji jest ósmy dzień od dnia doręczenia wezwania do uiszczenia braków w sytuacji, gdy załączenie dyspozycji wydania przelewu do pisma uzupełniającego braki jednoznacznie potwierdza fakt uiszczenia opłaty od apelacji w siódmym dniu;

- naruszenie art. 370 w związku z art. 373 zdanie 1 k.p.c. poprzez odrzucenie apelacji jako nieopłaconej.

Skarżący uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że pismo zawierające uzupełnienie braków środka zaskarżenia zostało wysłane w dniu 15 marca 2017 r., ponieważ w tymże dniu również została zlecona transakcja w systemie bankowości elektronicznej. W ocenie żalącego data księgowania na rachunkach nastąpiła w dniu 16 marca 2017 r., ponieważ sesje księgowania odbywają się do określonej godziny, a transakcja została zlecona w systemie bankowości elektronicznej w dniu 15 marca 2017 r. Powołując się na treść orzeczenia Sądu Najwyższego pełnomocnik powoda wskazał, że w wypadku uiszczenia opłaty w systemie bankowości elektronicznej dniem uiszczenia opłaty jest dzień, w którym nastąpiła dyspozycja obciążenia rachunku bankowego (k. 865-866 a. s.).

W odpowiedzi na zażalenie z dnia 4 lipca 2017 r. pozwana wniosła o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wskazała, że pełnomocnik powoda nie załączył do pisma w sprawie uzupełnienia braków formalnych potwierdzenia wykonania operacji przelewu bankowego, a jedynie wydruk, którego treść nie wnosi nic do sprawy. W ocenie pozwanej dokument załączony przez pełnomocnika powoda potwierdza fakt, że w dniu 15 marca 2017 r. otrzymał od banku prowadzącego jego rachunek informację o złożonych elektronicznych zleceniach wykonania przelewu, co nie może stanowić dowodu na stwierdzenie, iż doszło do obciążenia rachunku nadawcy przelewu (k. 884-886 a. s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez pełnomocnika powoda w dniu 18 maja 2017 r. jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 370 k.p.c., sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisane terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Jak wynika z niekwestionowanego stanu faktycznego, pełnomocnik powoda został zobowiązany zarządzeniem z dnia 21 lutego 2017 r. do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, złożenie odpisu apelacji oraz uiszczenie opłaty w wysokości 30,00 złotych. Pełnomocnik powoda odebrał zobowiązujące pismo w dniu 8 marca 2017 r., a więc do dnia 15 marca 2017 r. miał możliwość uzupełnić braki formalne apelacji. Zgodnie ze stemplem pocztowym, pełnomocnik powoda w dniu 15 marca 2017 r. zaadresował pismo procesowe, zgodnie z którym wskazał wartość przedmiotu sporu oraz złożył dowód uiszczenia opłaty oraz odpis apelacji. Jako dowód uiszczenia opłaty pełnomocnik powoda uznał wydruk dotyczący elektronicznego zlecenia wykonania przelewu. Pełnomocnik powoda wskazywał, że z uwagi na dokonane zlecenie w późnych godzinach wieczornych, data księgowania na rachunku nastąpiła w dniu 16 marca 2017 r.

Na podstawie art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu Okręgowego pełnomocnik powoda nie udowodnił za pomocą dostępnego materiału dowodowego, aby dokonał uiszczenia opłaty sądowej od apelacji w zakreślonym terminie przez Sąd I instancji. Należy wskazać, że dokument zawierający dane transakcji pochodzący z internetowego systemu obsługi bankowej nie potwierdza, iż pełnomocnik powoda faktycznie dokonał przelewu 30,00 złotych na konto bankowe Sądu I instancji w dacie 15 marca 2017 r. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że na ww. dokumencie w stopce zatytułowanej „Potwierdzenie przelewu” znajduje się wyraz „Nie”. Ponadto w informacjach dodatkowych widnieje zapis, zgodnie z którym „Niniejsze informacje stanowią wykaz Twoich zleceń złożonych za pośrednictwem (...) i nie są potwierdzeniem transakcji.” Zatem w ocenie Sądu II instancji powyższe informacje zawarte bezpośrednio w

dokumencie, na którego treść powołuje się pełnomocnik powoda w treści zażalenia, niezbitcie dowodzą, iż dokonane zlecenie nie jest potwierdzeniem przelewu ani transakcji. Sąd Okręgowy zważył, że twierdzenia pełnomocnika powoda pozostają również w opozycji do stanowiącego dowód opłaty dokumentu zaksięgowanego przez Oddział Finansowy Sądu Rejonowego, gdzie datą obciążenia został oznaczony dzień 16 marca 2017 r. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie nie można również zastosować analogii, na którą powołuje się pełnomocnik powoda przytaczając treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2011 r. Z tezy powołanego orzeczenia wynika, że datą uiszczenia opłaty sądowej przekazem pocztowym realizowanym za pośrednictwem operatora publicznego świadczącego powszechne usługi pocztowe jest data nadania przekazu potwierdzona przez operatora. Tymczasem Sąd Okręgowy ma na uwadze, że pełnomocnik powoda nie dokonał spóźnionej transakcji za pośrednictwem operatora pocztowego. Dodatkowo rzekomo data nadania transakcji nie została potwierdzona przez bank, co zostało wskazane bezpośrednio w danych zawartych w internetowym systemie obsługi bankowej. W związku z tym Sąd II instancji uznał, iż jedynym wiarygodnym dokumentem w niniejszej sprawie, na podstawie którego można ustalić realną datę uzupełnienia braku apelacyjnego w postaci uiszczenia opłaty sądowej 30,00 złotych od apelacji, jest wyciąg z Oddziału Finansowego Sądu I instancji, zgodnie z którym dokonano transakcji w dniu 16 marca 2017 r. Mając na uwadze prawidłowe rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy, nie doszło do naruszenia art. 370 k.p.c. Ponadto Sąd zważył, że ww. art. nie miał związku z art. 373 zdanie pierwsze k.p.c., co podnosił w treści zażalenia pełnomocnik powoda. Zgodnie z art. 373 zdanie 1 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Zatem też Sąd Rejonowy nie mógł naruszyć przepisu, który w swej treści przewiduje dyspozycję dla Sądu II instancji.

Wobec powyższego, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

W związku z tym zasadnym było w punkcie 2 postanowienia dokonać zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego w kwocie 900,00 złotych, która została ustalona zgodnie z § 2 pkt 5 w związku z § 10 pkt 2 ppkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Renata Gąsior

Zarządzenie: (...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)